

[Pinholt.]
af de 10—12 Millioner aarligt, der her bliver Tale om.

Nu kunde man jo sige, at disse Love vilde saa blive vedtaget i afvigte Finansaar. Men det blev de jo ikke. Da Finanslovsforslaget for 1929—30 blev fremlagt, viste det nemlig et Overskud paa 15,6 Mill. Kr.; og det gjorde, at Rigsdagen sammen med den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, besluttede, at man ikke vilde udskrive disse nye Skatter. Dækningslove blev ikke nødvendige, og den Finanslov, der nu er gældende, indeholder uden nye Skatter ogsaa Forrentningen af Landmandsbanklaanet.

Saa vidt jeg kunde forstaa den højtærede Finansminister, vilde han dog ikke ligefrem sige, at det var mest sandsynligt, at dette Aar vilde ende med et Underskud. Dette viser i Virkeligheden, at den Bestræbelse, den tidligere Regering har gjort for at faa Finanserne ind i en sundere Tilstand, er lykkedes saa godt, at man ogsaa kunde optage Forrentningen af dette Laan, en meget betydelig Udgift, paa Finansloven, uden at det blev nødvendigt at udskrive nye Skatter. Jeg for mit Vedkommende synes ikke, at det havde været urimeligt, om den højtærede Finansminister havde peget paa dette. Det gjorde han nu ikke. Derfor har jeg tilladt mig at pege paa det.

Med Hensyn til den Nedgang, der er foregaaet i Statens Driftsudgifter, udtalte den højtærede Finansminister Sp. 332, at Statens Driftsudgifter under hans Medvirkning var gaaet ned fra 382 Millioner paa Statsregnskabet for 1925—26 til 342 Millioner paa det Budgetforslag, han forelagde i Efteraaret 1926, altsaa en Nedgang paa 40 Mill. Kr., medens han jo saa paa sin Forgængers Arbejde saaledes, at han havde nedbragt Driftsudgifterne med 20 Mill. Kr., idet han regnede med, at vi nu ved Afslutningen af Statsregnskabet for 1928—29 stod med en Driftsudgift af 323 Mill. Kr.

Det forekommer mig, at den Opgørelse, som den højtærede Minister her har foretaget, ikke stiller Parterne lige. I det ene Tilfælde — for sig selv — slutter han ikke af med Statsregnskabet, men med det Budget, han har forelagt, og som aldrig blev Lov. Han regner ud fra en Forudsætning, som han ikke anvender paa sin Forgænger, idet det ærede Medlem Hr. N. Neergaard dog til de mindste Enkeltheder forbedrede og gennemførte den Finanslov, vi har; og den viser en Udgift paa Driften ikke paa 323 Mill. Kr., men derimod paa 316,8 Mill. Kr. Jeg tror derfor, det er rigtigt at

den højtærede Minister behandler sin Forgænger i Embedet paa samme Maade og slutter af med det sidste Statsregnskab, som blev aflagt for den Finanslov, han havde Ansvaret for.

Det var 1926—27. Da var Driftsudgiften faldet 20 Mill. Kr., fra 182 til 162 Mill. Kr. Det Arbejde, som den højtærede Finansminister har haft med den Nedsættelse, det har ikke været saa forfærdelig fremragende, thi paa samme Tidspunkt faldt Pristallet med ca. 14 pCt.; det faldt fra Juli 1924 til Juli 1926 fra 214 til 184, og Reduktionen paa Statens Udgifter var 5 pCt., medens Pristallet var faldet ca. 14.

Denne Nedsættelse, som Pristallet faktisk har trykket den højtærede Finansminister i Haanden, er altsaa det, hvormed han har nedsat Udgifterne. Jeg synes jo ikke, at det er saa umaadelig beundringsværdigt, og jeg synes ikke, der er nogen særlig Grund for den højtærede Minister til at holde Lovtaler over sig selv i den Anledning.

Hvis vi ser paa, hvordan Forgængeren havde virket, saa er der fra Statsregnskabets Afslutning i 1927 og til Statsregnskabets Afslutning i 1929 en Nedgang i Driftsudgifterne paa 39 Mill. Kr., samtidig er der kommet en Nedgang i Skatter og i Takster paa en 25—30 Mill. Kr. Der er altsaa foregaaet en Nedgang i Driftsudgifterne paa 39 Mill. Kr., det vil sige væsentligt mere end i den højtærede Finansministers Tid, og det er under en Periode, da Pristallet kun er faldet knap 10 Points eller ca. 5 pCt. Det forekommer mig, at der her er en væsentlig Forskel i det Arbejde, der er gjort, og jeg synes i og for sig ikke, at der har været nogen Grund for den højtærede Finansminister til at stille sig selv saa stærkt frem her i Modsætningsforhold til Forgængeren.

Om det Finanslovsforslag, som vi nu har til Behandling, udtalte den højtærede Minister Sp. 340:

„Med Sorgen og Klagen hold Maade.

Der er ingen Grund til at være saa frygt-som. Søg at holde Modet oppe, til Vinteren er gaaet og Finansloven træder i Kraft, saa skal vi se, den holder nok.“ I og for sig vil jeg ikke give den højtærede Minister Uret, det beror blot paa, under hvilke Forudsætninger han siger det. Hvis det er Meningen, at intet af det, som er lovet ved Valget, skal opfyldes, hvis ingen af de Løfter, der er givet, om at de sociale Udgifter skal sættes op, om at Tjenestemandslønningerne skal sættes op, om at Erhvervene skal støttes, hvis ingen af disse